

2019-1-HU01-KA104-060339 Circoncept projekt Szakmai beszámoló

YOUR CREATIVE SPACE - CSEHOV TECHNIKA KÉPZÉS, JOB SHADOWING
BERLIN, Katapult 2019. okt.28-nov.4.

Kovács Eszter

A Magyar Zsonglőr Egyesület pályázatának köszönhetően egy Csehov karakterépítő kurzuson volt szerencsém részt venni egy ösztöndíj formájában, harmadmagammal, 2 zsonglőr kollegámmal, Weszelovszky Annával és Pálmai Balázssal a berlini Katapult cirkusz-és oktatási központban. Az összesen egyhetes berlini tartózkodásom másik célja pedig a szakmai kapcsolatépítés, a különböző oktatási, szervezési módszereket és trükköket vizsgáltam amiket a hazai munkámba is beleépíthetek. Ehhez is elég sok ötletet, tippet találtam, és a kurzuson is úgy érzem rengeteget fejlődtem.

YOUR CREATIVE SPACE - ANNA-KATHARINA ANDREES WORKSHOPJA

Miért erre a kurzusra esett a választásom?

Gyerekkorom óta színész vagyok, a Magyar Rádió gyerekstúdiójának nívó-díjas tagja illetve rengeteg színházi és filmprodukció szereplője voltam. Felnőttfejjel tértem vissza a színház és a cirkusz világába, a klasszikus színészképzés mellett alternatív módszerekbe is volt szerencsém belekóstolni. Természetemhez és előadói stílusomhoz inkább nem az akadémikus, hanem az alternatív módszerek állnak közelebb és a Csehov technika is egy ilyen holisztikus, a színészethez más szemszögből közelítő színésztréning. Az Alternatív Cirkusziskolában Bóna László homeopata mester holisztikus, teljes testre és tudatra épülő módszerére építkezve készítettük "gyógyító" darabjainkat, ami a szereplők saját életét, mintáit feldolgozva készítette el a cirkuszi számot, ami a technikai oldal mellett komoly, mély mondandóval is bír. Ez a Fővárosi Nagycirkuszban is látható volt.

4,5 évig voltam az UTCA_SZAK Színházi Alkotóközösség tagja, ahol a Commedia dell'Arte maszkos karakterépítő világának egy modern, mai korunkra aktualizált formáját alkalmaztuk. Ez egy interaktív, improvizációs színház. Magyarországon talán elsőnek alkalmaztuk a mostanság olyan divatos improvizációs színház rendszerét. Itt saját magunk találtuk ki és építettük fel figuráinkat, a figurák találkozásából improvizációval alakultak ki a jelenetek, a jelenetekből pedig a darabok. "Folytassátok!" című darabunkért Pierrot díjat kaptunk.

A cirkusz eredetileg alapvetően egy extrém sport, és a fizikai extremitásról szól, a klasszikus eredeti formájában. Ebben hozott áttörést a Cirque de Soleil, illetve a cirkuszsínház kialakulása, ami a sportteljesítményhez hozzákapcsolta a színház világát, karaktereket és történeteket. Így a cirkuszi technikák új dimenzióba kerültek. Sokféle méretben és dinamikában is egyaránt működik, a

nagy óriás show-któl kezdve mint például a Soleil darabjai, az egészen kicsi, intim hangulatú, akár 1-2 személyes kamaraelőadásokig.

A kurzus amin részt vettünk, alapvetően Csehov technikákat tanított, bár úgy értelmeztem hogy ehhez Anna-Katharina is hozzátett kicsit, hogy ne csak színészeknek hanem egyéb előadóművészeknek például cirkuszosoknak vagy táncosoknak is használható legyen. Alapvetően egy kreatív rendszer, ami alap instrukciók segítségével, a résztvevő fantáziáját segítségül hívva, a vizualizáció alkalmazásával alakít ki testérzeteket és képzeteket ami a karakterépítés fő eszközévé válik ebben a rendszerben.

Foglalkoztunk a fő építőelemekkel: testérzet (the imaginary body), környezet (atmoszféra), mozdulatminőség (forma- szépség-lágyság stb), mozdulatszekvenciák, elemek és átkötések, és ami cirkuszos- illetve zsonglőrfejjel talán a leghasznosabb volt: tárgyak és kellékek használata illetve a hozzájuk fűződő viszony.

A 3 napos kurzus alatt egy saját kis mini etűdöt építettünk fel, az általunk választott tetszőleges kellékkal ami az én esetemben egy arany Tarot kártyapakli volt, mivel most épp a bűvészetet (mentalizmust) ötvözöm a színházzal és ennek a figurának a fejlesztését helyeztem a kurzus fő fókuszába.

A csapat főleg cirkuszosokból és zsonglőrökből állt, így a kellékek javarészt zsonglőreszközök voltak, de például levegőakrobata esetében a silket jelképező sállal is dolgoztak. Látványosan feltűnő és számomra hihetetlen volt a különbség ugyanannak a szekvenciának a minősége között a kurzus elején illetve a technikák elsajátítása után a kurzus végén. Hihetetlen minőségi különbség volt érzékelhető, fantasztikusan sokat fejlődött mindenki.

A rendszer a színházi teret egy szent térként kezeli. Ebbe a szent térbe léptünk be és ki minden nap, illetve a jeleneteinkben, ebben a megváltozott térben és tudásban folyt a műhelymunka.

A fizikai test a cirkuszi előadó fő eszköze, hanggal is foglalkoztunk, de alapvetően inkább a testérzetekre és a mozdulatokra fókuszáltunk. Az elképzelt test a képzelőerőt hívja segítségül, hogy egy megváltozott test (például földig lelógó kezek, hatalmas 3 méteres láb, zsiráfyszerűen megnyúlt nyak) érzete miatt megváltozott testtudat minősége és emlékezet legyen a karakter alapja. Az érzékelésünkön is csiszoltunk, egy a hétköznapi életben tapasztalt tudatszintnél egy jóval éberebb, több információt befogadó tudatállapotot hoztuk létre. Foglalkoztunk az előadó és a tér viszonyával, egymásra hatásával, kapcsolatával, nagyon érdekes hogy a tér nem egy merev tér mint a valóságban hanem az előadóra különböző módon oda-vissza reflektáló dimenzió. A mozdulatainkhoz, akár egy koreográfián belül, különböző minőségeket rendeltünk, így tapasztaltuk azt is, hogy egy minőség milyen látványosan változtat egy mozdulat vagy mozdulatsor küllemén és dinamikáján.

Nagyon érdekes volt az a folyamat is, ahol a sporteszközként használt zsonglőr rekviziteket egy másféle kapcsolati értelmezésben használta, a tárgyhöz illetve a

kapcsolathoz jelentést rendelt. Így nagyon szép, mély jelenetek születtek, ahol az eszközök jelentéstartalommal is bírtak és szimbólumává váltak valaminek. Rengeteg hasznos tippet kaptunk karakterépítéshez, de próbafolyamatokhoz, színházi problémák megoldásához is.

Két évvel ezelőtt létrehoztam magam is egy karakterépítő tréninget, ami egyesítette az összes színházi tudásomat, alkalmazta a Bóna-féle illetve az UTCA-SZAKos tapasztalataimat, illetve a saját magam alkotta feladatokat is.

Nem titkolt célom volt az is, hogy a Csehov tréning számomra hasznos gyakorlatait is beleemelem ebbe a tréningbe. Már 2 alkalommal tartottam az Inspirálban, nagyon jól sikerültek és januárban szeretnék megint tartani egyet, amiben ezeket a gyakorlatokat is beépítem majd.

Nagyon nagyon köszönöm a lehetőséget, rengeteget fejlődtem és már integráltam is a tanultakat.

Pálmai Balázs

Pálmai Balázs vagyok és 2019. október 28-tól 2019. november 4-ig a Magyar Zsonglőr Egyesület ösztöndíjasaként az Erasmus+ programnak köszönhetően Berlinben töltöttem egy hetet másik két ösztöndíjassal (Weszelovszky Annával és Kovács Eszterrel). Az ösztöndíjnak két fő célja volt: részt venni Anna-Katharina Andrees "Three days of 'Michael Chekhov acting technique' című workshopján (november 1-3), valamint minél alaposabban megismerni a Katapult cirkusz működését oktatói szemszögből. Ezen kívül lehetőségünk volt megismerni más berlini zsonglőr-, artista-, cirkuszi közösségeket is. ő

Október 28-ai megérkezésünket követően a szállásunkról egyből a Katapult telephelyére mentünk informálódni a hétvégi képzésünkről. Ez azért is volt fontos, mert Berlin tömegközlekedése meglehetősen összetett és így mire a képzés megkezdődött, már otthonosan mozogtunk a városban. Ezen kívül kipróbáltuk magát a teret is, mivel már sokat hallottunk róla, illetve az ottani zsonglőrökkel is szerettünk volna megismerkedni.

Másnap, október 29-én ellátogattunk a Cabuwazi egyik telephelyére. Ez egy Berlinben 5 telephelyen működő ifjúsági cirkusz, akik főleg iskolás korosztályú fiatalokat tanítanak különféle cirkuszi diszciplínákra profi körülmények között. Itt találkoztunk Nagy Orsolyával, aki szintén a Magyar Zsonglőr Egyesület tagjaként jelenleg egy tíz hónapos program keretében önkéntesként dolgozik az egyik telephelyen, ahol körbe is vezetett és bemutatott minket a kollégáinak. Ez a telephely egy cirkuszi sátor körülötte karaván kocsikba berendezett irodahelyiségekkel. Ez egy igazán autentikus légkört teremt, bár sajnos télen a fűtés megnehezíti a munkát. Ettől eltekintve jól felszerelt volt a telephely és a munkatársak, akikkel volt lehetőségünk találkozni, kompetens, felkészült emberek.

Október 30-án este ellátogattunk egy szabad gyakorló eseményre, amit a Vuesch nevű helyen tartottak. A Cabuwazival ellentétben ez egy teljesen non-profit, önszerveződő közösség, akik együttműködve a Zirkus Zack-kal tartják fent a gyakorlólhelyüket. Itt is lehetőségünk nyílt elbeszélgetni a működési struktúráról. Mivel már húsz éve ugyanazon a telephelyen működnek, a hely felszereltségét és kialakítását is gondosan elvégezték és így az ott gyakorló közösséggel együtt egy kifejezetten kellemes élmény volt ez a látogatás.

Október 31-én a Circus Sonnestich társulat próbájába nyerhettünk betekintést, amit a hétvégi képzéstartó Anna-Katharina és férje Michael tartanak fent. Ez a társulat 21-es triszómiával (Down-szindrómával) rendelkező embereket foglalkoztat és már huszonkét éve működik folyamatosan elérve újabb és újabb sikereket. Nekik nincs saját telephelyük, azonban az elmúlt tizennégy évben ugyanannak az iskolának a tornacsarnokában tudnak dolgozni, ahol minden szempontból ideális körülmények állnak rendelkezésre szinte minden diszciplínához. Michael egy sajátos módszert kialakítva dolgozik, ahol a különböző mozdulatokat, valamilyen állathoz köti, a mozdulatsorokat pedig történetbe foglalja. Részben ennek, részben pedig a mindenre kiterjedő körütekintésnek köszönhetően, akrobatikával és légakrobatikával is foglalkoznak, ami kifejezetten egyedülálló a 21-es triszómiával rendelkező emberekkel dolgozók közt.

Oktatóként érdekes volt látni, hogy miként tud szerveződni egy közösség és hogyan lehet egyben tartani, mivel a közösségszervezés egy szerves részét képezi az itthoni munkánknak a különböző célcsoportoknál. Ezen kívül pedig módszertanilag látni, hogy ki hogyan tűz ki célokat, hogyan állapítja meg az adott célcsoport vagy diák képességeit, hogy aztán alkalmazkodni tudjon hozzá, szintén hasznos tapasztalat.

November 1-ején este elkezdődött a képzés a Katapultban. Ez a pár órás szekció elsősorban a bemutatkozásról szólt, illetve arról, hogy kapjunk egy kis bevezetést a képzésbe. Anna-Katherina elmagyarázta, hogy Michael Checkov technikája alapvetően egy önmegismerő folyamatot segít, hogy egy színész ezáltal könnyebben megőrizze mentális épségét miközben színészként felépít számos karaktert. Anna-Katherina pedig úgy gondolta, hogy ez cirkuszi előadóknak is segítség lehet, mivel a klasszikus cirkuszban kevesebb hangsúly esik egy karakter mélységére, azonban ma már ezek az előadók is igyekeznek a technikai tudásukon túlmutató művészeti értékeket képviselni előadóként. Ezt követően az első feladatunk az volt, hogy kitaláljunk magunknak öt mozdulatot, amit egy adott sorrendben összerendezve egy rövid rutin első lépéseként használtunk a későbbiekben. Az este zárásaként pedig a mozdulatok közti összekötéseket alakítottuk. Az első és a második mozdulat közt valamilyen módon a teret kellett használni, majd a második mozdulat után egy általunk választott tárgyat használtunk. A harmadik mozdulatból a negyedikbe váltásnál egy tempóváltást alkalmaztunk és végül az utolsó két mozdulat összekötése során meg kellett változtatnunk a mozgásunk magasságát. Ez a gyakorlat

nagyszerű rávezetés volt azokra a paraméterekre, amikre támaszkodhatunk egy fizikai tevékenység során.

November 2-án némi bemelegítés után azzal foglalkoztunk, hogy miként fogjuk fel a világot. Elkülönítettük az imitálást az adott tudatállapottól, amit meg akarunk jeleníteni. Például, ha elképzeltük hogy a karunk megnő, akkor a feladat nem az volt, hogy eljuttassuk kifelé, hanem hogy mi magunk megértsük, hogy milyen hatással lenne ez ránk. Ez pedig közvetlenül a karakterépítéshez vezetett, ahol tulajdonképpen ugyanezt kellett egy karakterre alakítani. A korábban megkoreografált mozdulatainkat egy karakterbe bújva igyekeztünk megvalósítani, miközben fokozatosan igyekeztünk megérteni az adott karaktert.

November 3-án némi bemelegítés után tételesen megbeszéltük az előző napi eseményeket, ami mindenki számára nagy segítség volt a munka folytatásában. Ezen a napon a korábban felépített karakterrel dolgoztunk a rutinon, amit végül be is mutattunk egymás előtt. Ahogyan azt Anna-Katharina is hangsúlyozta ez a módszer a felfedezésről szól. Nem célja pszichológiai problémák felfejtése, sem pedig összetett előadások felépítése. Ez a módszer egy megfigyelésen alapuló kísérletezést, önismeretet szolgál, hogy minél alaposabban tudjon dolgozni egy előadó.

Oktatóként a képzés több szempontból is nagyon hasznos volt. Egyrészt Anna-Katharina gyakorlattan és fokozatosan segített a résztvevők belső gátjait átszakítani. Néha nem egyszerű végigcsinálni egy, foglalkozást, ha valaki vagy valakik kényelmetlenül érzik magukat, vagy nem bíznak az oktatóban. Anna-Katharina nagyszerűen felépítette azt az atmoszférát a képzés ideje alatt, ahol biztosított minket a felől, hogy, ha elsőre valami értelmetlennek tűnik, lesz kifutása és értelme a későbbiekben. Valamint az is fontos volt számára, hogy ne görcsösen dolgozzunk és akarjunk minden áron elérni dolgokat. Másrészt nagyon hasznosnak találtam azt is, ahogyan a képzésre irányította az emberek figyelmét azáltal, hogy mindig, amikor elkezdtük a munkát, egy képzeletbeli ajtón belépve tudatosítottuk magunkban, hogy elkezdtük a munkát.

Ezúton is köszönöm szépen a Magyar Zsonglőr Egyesületnek, hogy részt vehettem ezen az ösztöndíjon!

Weszelovszky Anna: A cirkusz ezer arca Berlinben

Köszönhetően a Magyar Zsonglőr Egyesület gondozásában itthon is elérhető Erasmus+ pályázatnak, lehetőségem volt 1 hetet Berlinben tölteni. Időm jó részét a fogadóintézményben, a Katapultban töltöttem, egyrészt az általuk meghirdetett 3 napos workshop miatt, másrészt, hogy közelebbről megismerjem az intézmény működését. Ezen kívül több, cirkusszal különböző formában foglalkozó helyre is ellátogattam, azzal a céllal, hogy képet kapjak a helyi cirkuszképzések felépítéséről és felmérjem, hogy a kint látottak milyen mértékben és formában alkalmazhatóak itthon, az Inspirál Cirkuszközpontban. A továbbiakban erről szeretnék részletesebben írni.

Katapult

A hely ötlete évekkel ezelőtt született meg, párhuzamosan a sajnos ma már bezárt (Reméljük egyszer kinyit újra.) Katakomben működésével. A jelenlegi helyén 1 éve üzemelő stúdiót egyrészt azzal a céllal nyitották meg, hogy a Katakomben közösségi szellemiségét tovább vigye, másrészt, hogy teret biztosítson a cirkusz iránt főleg profi szinten érdeklődő, de még szárnyaikat próbálgató előadóknak gyakorlásra, fejlődésre. Ennek érdekében a rendelkezésre álló 2 tér közül az egyik a szabad gyakorlásra van fenntartva, míg a másikban órákat, workshopokat szoktak tartani, esetleg privát gyakorlásra, próbára lehet lefoglalni.

Egy független és nonprofit helyről van szó, mely támogatásokból, terembérletből és workshopokból befolyó összegekből, illetve a bizonyos időközönként megrendezett előadások belépőiből fedezi kiadásait. A működtetést egy kedves, fiatal előadókból álló, lelkes csapat végzi önkéntes alapon.

Alapvető célkitűzésük, hogy művészként más alkotókat támogassanak és ezzel segítsék elő az elsősorban kortárs cirkuszi és más művészeti irányzatok fejlődését, nem csak Berlinben, de Európa szerte is. (A nemzetköziség egészen kézzel fogható, hiszen rengeteg külföldi jár a helyre gyakorolni.) Ennek a szemléletnek a gyakorlati megvalósulása rezidens programokon keresztül történik.

Cabuwazi

Egy nagyon kedves barátunk épp 10 hónapos tanári ösztöndíját tölti a Cabuwazi egyik sátrában, úgyhogy őt is meglátogattuk. Berlinben összesen 5 helyszínen működnek a szervezet színes, vándorcirkuszi hangulatot idéző sátrai, melyekben a hét minden napján történik valami. Ars poétikájuk az, hogy minden gyerekben lakozik egy kis kreatív művész és ennek a készítésnek már fiatalon utat kell engedni. Ezért, azon túl, hogy cirkusz technikát tanítanak a gyerekeknek, megmutatják nekik a színpad világát is, hogy mit és hogy lehet rajta művelni, színészetet tanulnak, illetve megleshetik mi zajlik a színpad mögött.

Néhány, a Cabuwazu által nyújtott foglalkozás (a teljesség igénye nélkül):

Circus holiday – 1 hetes tábor gyerekeknek, ahol minden nap 10-16 óra között foglalkozásokon vesznek részt, majd az utolsó napon egy kisebb műsorban bemutatják a szülőknek az addig tanultakat.

Délutáni órák – 9 éves kortól különböző cirkuszi órákon vehetnek részt gyerekek és fiatalok, illetve lehetőség van egyéni gyakorlásra is, kortól és szinttől függetlenül.

Cabuwinzing – délutáni cirkuszi foglalkozás egészen kicsiknek (4-9 év).

Ifjúsági csoport – nagyjából úgy kell elképzelni, mint egy színjátszó kört, ahol a fiatalok hetente többször összejárnak próbálni az új előadásukra.

Előadások – minden csoport időről időre bemutathatja az előadását, illetve külföldi társulatok előadásait is megtekintheti a közönség.

Vuesch (Verein zur Überwindung der Schwerkraft)

A hely neve szabad fordításban annyit tesz, Klub a Gravitáció Legyőzéséért. Egy nagyon kedves barátom meghívására érkeztünk, aki lelkesen mesélt a hely történetéről, céljairól és működéséről. Megtudtuk, hogy önkéntes alapon működtetik alapítványként. Jelenleg 20 tagjuk van, akik szabad gyakorlásért cserébe az intézmény fenntartásához szükséges feladatokat végzik.

Ez szintén egy nonprofit szervezet, mely lehetőséget nyújt mindenki számára a cirkusz szinte összes ágának gyakorlására, kortól és követelménytől függetlenül. Az intézményben tartanak rendszeres órákat (felnőtteknek és gyerekeknek), workshopokat és biztosítják a helyet és időt a szabad gyakorlásnak is. A foglalkozások kiterjednek levegő akrobatikára (nem sokkal berlini tartózkodásunk előtt légiakrós találkozónak adtak helyet), zsonglőrködésre, kötél tánca, de az utóbbi években nyitottak más művészeti ágak felé, így találkozhatunk tánc-, zene- és báb workshopokkal is. Ottjártunkkor is a szabad tréning mellett épp egy bohóc workshop folyt.

Circus Sonnerstich

Talán mind közül a legizgalmasabb és legkülönlegesebb élmény a Circus Sonnerstich próbája volt. A név jelentése 'Napszúrás cirkusz', ami egy szellemes utalás arra, hogy kikkel foglalkoznak: főleg Down szindrómás fiatalokkal. A társulat idén ünnepelte 20. születésnapját, melynek egyik vezetője Michael Pigl-Andrees, akivel a próba után lehetőségünk volt egy kicsit beszélgetni.

Megtudtuk, hogy egyrészt egy inkluzív, befogadó társadalom megteremtése az álmuk, másrészt, hogy a fogyatékkal élőknek segítsenek a beilleszkedésben és felkészítsék őket az önálló életre. Ehhez eszközként a művészetek nyelvét és a különböző, kísérletező pedagógia módszereket választották, mindezt az újcirkusz világába ágyazva. Az új utak kapcsán hangzott el a következő gondolat: ha kifejlesztenek egy technikát, amivel egy Down szindrómást meg lehet tanítani pl. diabolózni, akkor ugyanez a módszer működni fog egy „normális” embernél is, tehát a pedagógia gazdagodik egy új lehetőséggel. Mert mindenkinek (majdnem) mindent meg lehet tanítani, csak a megfelelő eszközök kellene hozzá.

Jelenleg 50 tagja van a társulatnak, korosztályokra lebontva: Circus Sunstroke Kids, Circus Sunstroke Junior and Circus Sunstroke (Felnőtt). A foglalkozásokon elsősorban az egyéni fejlesztés a cél, de mivel minden

művészetnek a kifejezés a célja, ezért a tudást meg is kell valahol mutatni. Számos helyen lépett már fel a társulat Németországban és Európa szerte is.

ZSONGLŐR- és PARTNERAKROBATIKA KÉPZÉS, JOB SHADOWING
PRÁGA, Cirqueon 2019. nov.29.-dec.6.

Németh Luca

Az ittlétem egyik célja az volt, hogy beeléssak a Cirqueon cirkuszközpont munkájába a lehető legátfogóbban, a gyerek és ifjúsági cirkusz szempontjából. Az Inspirálban a jövőben ezeket a területeket is szeretnénk mind pedagógiai mind logisztikai és rendszer szinten fejleszteni, átalakítani, így óhatatlanul már ezen a szemüvegen keresztül figyeltem meg mindent: hogyan tudjuk ezt hasznosítani mi? Rengeteg dolgot viszek haza és rengeteg ötletem lett még pluszban is.

A másik pedig, hogy részt vegyek Adam Jarchovsky zsonglőr oktató workshopján és a Katka Klusákovával közös partnerakrobatika workshopján, ami szintén az oktatás szemszögéből közelítette meg a diszciplínát és leginkább a piramisokra koncentrált.

A két workshop, azon túl, hogy zseniális perspektívát adott bizonyos dolgok tanításának, egy olyan pedagógiai hozzáállást képviselt, amelyben a kreativitás, a kísérletezés és a csapatmunka intenzíven van jelen már egész kicsi kortól. Minden feladatot lehet játékká alakítani és minden játékba lehet technikát és ezzel együtt a fejlődésre való lehetőséget tenni. Erre mutattak rengeteg példát, játékot, feladatot amit ki is próbáltunk, úgyhogy elég engedett volt a légkör.

Egész héten bent ültem az órákon, így minden diszciplínára kiterjedően láttam, hogyan folyik itt az oktatás. A gyerek és ifjúsági területen egy fix óravázat követnek az oktatók, ami a gyerekek korával egyenesen arányosan lazul. Ezt az óravázlatot és a mögötte lévő metodikai és pedagógiai háttérrel a tanítást megelőzően workshopokon és továbbképzéseken sajátítják el az oktatók, így egységes órákat kapnak a gyerekek. Minden gyerek órán két oktató van bent, 8-15 gyerekre.

A korosztályok a Circus Nursery (három-öt éves kor), Circus kindergarden (öt-hét éves kor) Circus School (hét-tíz éves kor), a Young Teens (tizenegy-tizenöt éves kor) és a felnőtt órák. Egészen a „Young Teens” korosztályig nincsenek egy cirkuszművészeti ágra felépített órák, minden kilencven perces óra magába foglalja a légiakrobatikát, zsonglőrködést, talaj- és partnerakrobatikát valamilyen formában. A hangsúlyt pedig általában arra fektetik a tananyagban, amiben az adott tanár otthonosan mozog. Így például ha ugrókötel a szakterülete az egyik oktatónak és zsonglőrködés a másiknak, akkor ezt a két területet nagy valószínűséggel érintik, ám nem zárják ki az egyéb cirkuszművészeti ágakat sem.

Az oktatók egy évre előre tervezik meg a tananyagukat és aztán minden óra előtt összeülnek az oktatópárok és megírják az aznapi tervet, ezzel hangolódik az

órára, egymásra és egyeztetik a feladatokat az aznapi órához. A kis létszámú órák (maximum 15, amiből sokszor hiányoznak) és a két oktató jelenléte nagyon megkönnyíti a foglalkozást még az egész kicsi gyerekekkel is. Sokszor osztják meg a csapatot és míg az egyik fele mondjuk légi akrobatikát gyakorol, addig a másik fele zsonglőrködik és később cserélnek.

Rengeteg szabadon hagyott idő volt, ahol a gyerekek vagy önállóan dolgoztak egy feladaton vagy kísérleteztek egy-egy eszközzel, térrel, partnerrel. Ezt lehetővé tette az óra hossza és a pedagógiájuk jellege, ami erősen épít az egyéni munkára, így ezt egészen kis kortól megtanulják a gyerekek.

Az épületben két teremben párhuzamosan folynak ezek az órák, minden délután. Délelőttönként pedig általános iskoláknak és gimnáziumoknak kínálnak élmény órákat, illetve két általános iskola és egy egyetem is ide jár „testnevelés órára”. A harmadik teremben rezidenciára van lehetőség és társulatok is bérlik heti egy-két-három napra vagy időszakokra.

Nagyszerű volt látni, hogy hová lehet eljuttatni egy cirkusz központot, nagyon sok mindent fogok tudni hasznosítani az Inspirálban, annak ellenére, hogy a legtöbb dolgot nem lehet egy az egyben áttemelni. Nehézségekbe ütközhet például két pedagógus finanszírozása egy kis létszámú csoportban. Ugyanakkor a pedagógiai hozzáállást, a játékok forszírozását, a cirkusz művészetek fúzióját, vegyítését egy órán belül már most el tudjuk majd kezdeni hasznosítani.

Az egyik legmeghatározóbb élményem a kollektíva, a tanárok közös munkája, előre tervezés és szervezés. A Cirqueon iskolaként gondol magára, nem tanfolyamként, így határozza meg az árait, így kommunikál a szülők, a gyerekek és az ott dolgozók felé is. Mind a tanárok, mind a tanulók minimum egy szemeszterre, de inkább egy egész tanévre köteleződnek el, így alapozva meg a hosszú távú közös munkát és a hatékony fejlődést.

Hálás vagyok, hogy ilyen mélyre engedtek betekintést a Cirqueon függönyei mögé, mindenki nyitott ajtókkal és tárt karokkal fogadott.